

322α

1678. Μαρτυρικά. Χίος.

Κ. Ν τ ό κ ο ς, «Μία υπόθεσις πειρατείας κατά τὸν 17^{ον} αἰῶνα (1678-1680)», *Θησαυρίσματα* 2 (1963), σ. 42-47.

322β

1678. Μαρτυρικό. Χίος.

Θ. Παπαδόπουλος, «Ὁ Λέων Ἀλλάτιος καὶ ἡ Χίος», *Χιακὰ Χρονικὰ* 20 (1989), σ. 118-119.

323

1678-1764. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σίφνος.

Σ. Συμεωνίδης, «Δύο νοταριακά έγγραφα», *Σιφνιακὴ* 2/13 (1968), σ. 22.

324

1678-1832. Διαθήκες. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Εἴκοσι διαθήκες», *Πέταλον* 1 (1977), σ. 29-31 αρ. 1, σ. 39-63 αρ. 2-6, σ. 71-132 αρ. 8-20.

324α

1678-1845. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και αφορισμός. Κέρκυρα.

Ἄ. Τσίτσας, «“Τριμάρτυρος”, ναὸς τῶν Κρητῶν προσφύγων στὴν Κέρκυρα», *ΔΑΕΚ* 19 (1982), σ. 174 σημ. 23, σ. 182-184 αρ. 1-2.

325

1679-1851. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και κοινοτικές αποφάσεις. Καρλόβασι (Σάμος), Πάρος, Πάτμος, Σύρος, Χίος.

Δ. Σιάτρας, *Ο κοινοτικός πολιτισμός της τουρκοκρατούμενης νησιωτικῆς Ελλάδας*, Αθήνα 2007, σ. 94-95 σημ. 151, σ. 128-129 σημ. 228, σ. 131-133, σ. 159-163 αρ. 1-3, σ. 176 αρ. 11, σ. 214 αρ. 2, σ. 216-217 αρ. 3, σ. 225-229 αρ. 9-11.

ΑΚΥΡΩΣΗ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ. Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΙΧΕ ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΘΕΙ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΕΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

1783, 15 Αυγούστου

«Εστοντας κε μια διαφορα ειδραμε αναμεσα τον πρε Ιωαννη Βαρθ... του πετρου και τον ερρικο ρουσο του λιναρδου, ει οπια διαφορα ειτονε δια ενα jous ποσεσο του ντουβαριου τιχου του ανοθεν ερρικου, το οπιο jous κε ποσεσο ο ανοθεν πρε Ιωαννης ιθελε το γιρεψι του λεγομενου ερρικου ος κολοτερανος και συμπλιτορας κε καθος ιθελεν τεριαξουνε ετζι να του το πλιροσι, αμι την σιμερον ο ανοθεν πρε Ιωαννης, αγρικοντας πως ο λεγομενος ερρικος αφτο το jous και ποσεσο το ειχεν δοκι του μαρκου δαλεζιου του Ιωαννη, εσιντραμε ... ειστον επιτροπον κε κατοθεν απογραμενους, ζιτοντας ος κολοτερανος αφτο το jous αν του ανγγιζι να του γινι δικεοσινι, κε ... εκρακτικεν εδο ... ο λεγομενος ερρικος, οπιος, ξεταζονταστονε κε βαζοντας τονε και εις ορκο, εφανεροσε τιν ψυχιν του πως ειστερα οπου ο ανοθεν πρε Ιωαννης του ιχε γιρεψι αφτο το jous επιγε ο ανοθεν μαρκος δαλεζιος και τον ευρικε κε του ιπεν πως μιν το δοκις του πρε Ιωαννη κε δοστο εμενα, κε απο ο,τι ειχες τεριαξει να σου δοσι ο πρε Ιωαννης εγο σου δινο το παραπανο· τοτες ο ερρικος του αποκριθικε: καλα εσι εμπορις να μου δοκις το παραπανο, αμι ο πρε Ιωαννης καθου συμπλιαστις σου το περνι· τοτες ο ανωθεν μαρκος λεγι του ερρικου: εσενα μι σε μελι, εγο σου δινο δεκα γροσια δια τον τοπο να το ξευρομε μοναχας εμεις, κε ελα να παμε στιν καντζιλαρια να καμομε αλαξια, να σου δοσο μια ελια και εσι να μου δοκις αφτο το jous, ... οποτας κανις δεν ιξευρι πως σου δοκα, κε στο φανερο φενετε πως εινε αλαξια με τιν ελια· τοτες δεν εμπορουσι να μου το παρουν· βλεποντας λιπον ο επιτροπος οπος εγινε μια κριφι μαριελια εις το να μποδισουν τον συμπλιαστι, κρινουσι και αποφασιζουνε να ινε νουλα κε ανοφελι εκινι ι φαλσα αλαξια οπου ειχασι καμι, και το jous και ποσεσο αφτο να εινε του ανωθεν πρε Ιωαννη, καθου συμπλιατορας και κολοτερανος, και ο δαλεζιος να λαβι οπισο τα δεκα γροσια οπου ειχε δοκι, και αν βρεθι κανενα γραμμα τις αφτις φαλσας αλαξιας, να μιν οφελα εις κανενα κριτιριο, και εις τελος ο ανοθεν μαρκος... να εχι και τιν ελια του, επιδι κε φαλσα καμομενι ει αλαξια ...».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΣΥΡΟΥ.

ΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΩΡΙΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΕΠΙ ΔΙΕΝΕΞΕΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΠΡΟΙΚΑ Η ΔΙΑΘΗΚΗ.
ΕΚΔΙΚΑΣΗ «ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ».

1791, 15 Ιουλίου

«Μέ τό παρό ύπογραμμένο από έμᾶς τούς κάτωθεν, ξεδιαλύζομεν καί φανερόνομεν οτι οί πρόγογονοί μας, οταν έπαρακάλεσαν τούς έκλαμπροτάτους Έπισκόπους τῆς νήσου αὐτῆς Σύρας διά νά κρίνουν καί νά αποφασίζουν τίς διαφορές οπου καθουμερούσιον τρέχον άπάνω εις τά προυχάρτια καί τά τεσταμέντα, τήν όποία έξουσία οπου έκ παλαιόθεν ειχασι όλοι οί Έπίσκοποι, ώς άνωθεν, έστερέωσε όλη ή Κοινότης εις τά 1774 Οκτωβρίου 2, ή γνώμη καί τό τέλος τόσον τών προλεγομένων προγόνων μας όσον καί ή έδική μας, κατά τό παρόν, έστάθη πάντα νά διορίσωμεν διά μερικόν καί μόνον κριτή τόν Έκλαμπρότατο Έπίσκοπο τοῦ νησιοῦ μας, ό όποιος νά έξετάζη, νά κρίνη καί νά αποφασίζη ό,τι διαλαμβάνουσι τά ίδια τά τεσταμέντα καί προχοχάρτια κατά τούς νόμους καί τά συνήθεια τοῦ τόπου μας καί

ἐτοῦτο μέ τέλος νά μήν τρέξουσι ζημιές καί ἔξοδες ἀνάμεσα σ' ἐκείνους ὅπου ἐγκαλιῶνται, ὡς καθὼς ἐτύχαινε, ἂν ἓνα ἀπό τὰ δύο μέρη ἐμποροῦσε νά συντρέξῃ ἔξω ἀπό τόν τόπο μας, εἰς ἄλλους κριτάδες. Ὡς καθὼς ἀκόμη ξεδιαλζόμαστε καί θέλομεν ὅτι νά ἀκλουθᾷ εἰς τὰ ἐρχόμενα, ἕως καθὼς ἔτρεχεν ἕως τήν σήμερον, ἤγουν νά μήν ἐμπορέσῃ τινάς νά ἔβγῃ ἀπό τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἐπισκόπου μας τό κρίσιμο, συντρέχοντας, ὡς εἶπαμεν, εἰς ξένους κριτάδες, ὅσον εἶναι διὰ ὑποθέσεις καί διαφορές ὅπου περιέχονται εἰς τὰ τεσταμένα καί προχοχάρτια, ὡς ἄνωθεν. Καί ὅποιαν ἄλλη ἀπόφασιν θέλει εὑρεθῇ, ἢ ὁποία νά εἶναι μάλιστα ἐναντία εἰς τὰ συνήθεια καί καπίτουλα τοῦ τόπου μας, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐκρίνασι ὡς τώρα οἱ Ἐκλαμπρότατοι Ἐπίσκοποι, ἀπάνω εἰς κοσμικές ὑποθέσεις, ὡς ἄνωθεν, νά γροικιέται νοῦλα καί ἀνωφέλεφτη καί ὡσάν νά μήν ἦτον δοσμένη. Καί διὰ τ' ἀληθές ὑπογραφόμαστε καί τυπώνομε καί τή βούλα τῆς Κοινότης ...».

326

1680. Αφορισμός. Κέρκυρα.

Α ρ ι ά δ ν η Γ ε ρ ο ύ κ η, «Ο φόβος του αφορισμού», *Τα Ιστορικά* 5/8 (1988), σ. 56.

327

1680. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο διακανονισμού λογαριασμών. Χανιά.

Δ. Π ο λ έ μ η ς, «Κρητικό-Ἀνδριακά: 2. Γύρω ἀπό τόν Γάσπαρη Κοντόσταβλο, πρόξενο τῆς Βενετίας στὰ Χανιά (1680)», στον τόμο *Ἐνθύμησις Νικολάου Μ. Παναγιωτάκη*, Ἡράκλειο 2000, σ. 604-606, αρ. 1-2.

328

1680-1682. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Παροικιά (Πάρος).

Ν. Ἀ λ ι π ρ ά ν τ η ς, Σ. Σ υ μ ε ω ν ί δ η ς, «Τὸ καινούργιο πηγάδι Παροικιᾶς, συνοικία καθολικῶν τὸν 17° αἰῶνα. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα τῆς συλλογῆς τοῦ Σ. Συμεωνίδη», *Παριανὰ* 13 (1983), σ. 128-131.

329

1680-1689. Νοταριακός κώδικας Ἰωάννη Μηνιάτη. Νάξος.

Ἀ ν α σ τ α σ ί α Σ ι φ ω ν ι ο ῦ - Κ α ρ ά π α , Γ . Ρ ο δ ο λ ά κ η ς, Λ υ δ ί α Ἀ ρ τ ε μ ι ά δ η (ἐκδ.), «Ὁ κώδικας τοῦ νοταρίου Νάξου Ἰωάννου Μηνιάτη, 1680-1689 (χφ. Γ.Α.Κ. 86)», *ΕΚΕΙΕΔ* 29-30 (1982-1983) [1990], σ. 143-1220, αρ. 1-914.

